

Дракохруст Тетяна Вікторівна,
доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри міжнародного права
та міграційної політики
Західноукраїнський національний університет

Україна та військова дипломатія

Початок 24 лютого повномасштабної війни Росії проти України шокував увесь цивілізований світ і спонукав світову дипломатію трансформуватися в особливий воєнний стан. Ключовим результатом перших 100 днів протистояння із Росією є те, що фактично майже всі країни об'єдналися як ніколи раніше, як у своєму бажанні допомогти Україні дати відсіч вторгненню ворога, так і запобігти поширенню війни на інші європейські країни. Здається, не лише Україна відчула історичну можливість звільнити світ від головного кандидата на найбільшого тирана ХХІ століття.

Військова дипломатія є основним напрямком діяльності країни. Це дипломатична діяльність у військовій сфері. Специфіка військової справи зумовила появу такого інституту, який сприяє діяльності органів зовнішніх зносин, зокрема дипломатичних представництв за кордоном. Головне для розуміння військової дипломатії та діяльності військових аташе – це розуміння того, що вона відрізняється від дипломатії і не є розвідкою. Військова дипломатія не існує окремо від дипломатії, але вони мають багато відмінностей. Ось чому важливо розуміти поняття дипломатії, військової дипломатії та розвідки та їх відмінності одне від одного [1].

Першим ударом для Росії нейтралізувати світову єдність стала підтримка 141 країнами резолюції Генасамблеї ООН від 2 березня із засудженням російської агресії та вимогою повного виведення російських військ з території України. Остаточною руйнацією стала зустріч міністрів оборони НАТО на німецькій авіабазі у Рамштайні 26 квітня 2022 року, що запустила процес формування міжнародної «антипутінської» коаліції [2].

Проте, всі зусилля російської дипломатії спрямовані на те, щоб максимально посилити «втому від війни» — звідси акценти на продовольчу кризу, підсвічування економічних проблем Заходу, прискореної інфляції, гра на стереотипах, що «Росія занадто велика держава, щоб її можна було викреслити з політичної мапи та принизити». Російська дипломатія робитиме все, щоб російські війська отримали оперативну паузу для перегрупування і підготовки до третього з 2014 року наступу.

Ми вважаємо, що українська дипломатія має бути про дипломатію, а не про війну, і цього елементу в діях України явно не вистачає. З реактивної позиції представлення своїх відповідей на підходи російської сторони Україні настав час

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Військова дипломатія. URL: <http://kimo.univ.kiev.ua/DKS/13.htm>.
2. Генасамблея ООН засудила вторгнення Росії і закликала негайно вивести війська з України. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/news/2022/03/2/7135096/>.
3. Костянтин Єлісеєв. Воєнна дипломатія: хто є хто серед ключових гравців? URL: <https://wz.lviv.ua/blogs/460112-voienna-dyplomatiia-khto-ie-khto-sered-kliuchovykh-hravtsiv>.

запропонувати власний план мирного врегулювання та припинення війни саме на українських умовах.

І такий план спочатку має бути обговорений і узгоджений зі столицями високорозвинутих країн, а також з окремими країнами, які розвиваються. Саме на рубежі 100 днів і більше такий план потрібний не тільки для того, щоб виправити нову ситуацію на полі бою і в світі щодо ізоляції Росії, але й для того, щоб відмова останньої погодитися з планом нашої країни не викликала втоми у світі чи непотрібних запитань про те, чому і надалі варто посилювати санкційний тиск на Росію [3].

Тому українська дипломатія повинна бути зосереджена на наступних завданнях:

- надати Україні статусу кандидата на членство в ЄС;
- визначити міжнародний механізм притягнення до відповідальності всіх причетних до злочинів, вчинених на території України;
- визнати Росію терористичною державою з усіма відповідними міжнародно-правовими наслідками (на сьогодні країни Прибалтики та Польща одні з перших, які на національному рівні визнали Росію країною агресором);
- визнати парламентами максимальної кількості країн світу акту геноциду Росії проти українського народу;
- розблокувати українські порти з метою запобігання світовій продовольчій кризі;
- звільнити усіх українських полонених, у тому числі героїв оборони Маріуполя.

